

omgang her. Vi havde ønsket et FN-mandat, det ønsker vi stadig væk. Hvis der havde ligget et FN-mandat, var vi også gået med, så havde vi også været med til at gribe til våben.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Man kunne jo indimellem ønske, at Folketingets forhandlinger også blev transmitteret til arabiske lande og sendt direkte i irakisk fjernsyn, for så kunne de 22 millioner dernede se, hvad begrundelsen var fra De Radikale og fra andre, for at man ikke ønskede, at de blev befriet.

Jeg tror helt ærligt, at det, den almindelige familie, det, den almindelige mand og kvinde, og det, børnene dernede sætter pris på, er, at de er sluppet af med diktatoren, at de er sluppet af med de lukkede, hemmelige fængsler, at de nu igen kan begynde at nærme sig et frit og et ordentligt samfund, hvor man kan snakke, og det gør man, og det er lovligt, lige så længe man vil.

Havde det stået til Det Radikale Venstre, havde det system stadig væk eksisteret i dag og i meget lang tid fremover. Men vi var andre, der var med til, at Danmark ydede en lille bitte del, andre gjorde det store arbejde, og det er irakerne taknemmelige for, og det er jeg også.

Så til fru Sandy Brinck, om jeg betragter det som en lille sag i det store spil: Ja, det gør jeg da. Det indrømmer jeg da klart. Det er det efter min mening i forhold til de vigtige opgaver for koalitionsstyrkerne dernede, hvad enten det er amerikanere, briter, australiere og senere danskere. Det vigtigste er da i øjeblikket at sikre, at de 22 millioner mennesker får et hospitalsvæsen, der fungerer, at børnene kan gå i skole uden at få sprængt et ben af, at de kan få mad og vand. Så kommer den irakiske hærchef lidt længere ned i prioritering.

Jeg ville syntes, det var sørgeligt, hvis mennesker ikke kunne komme på hospital og ikke få mad osv., fordi man beslaglagde tusindvis og atter tusindvis af soldater til at lede efter en irakisk hærchef, som jeg er ret sikker på for ikke at sige meget sikker på nok skal blive stillet for en dommer en dag. For vel kan han skjule sig i måneder, måske et halvt eller et helt år, men der er jo nogle mennesker, han måske – det er i hvert fald det, han er sigtet for – har begået nogle alvorlige forbrydelser mod. De skal nok sørge for, at han bliver stillet for retten.

Det har jeg det godt med, så vil det vise sig, om han er skyldig eller uskyldig. Men i dag synes jeg, det er vigtigere, at børnene får mad og

bliver plejet på hospitalerne, end at man bruger tusindvis af soldater til at jage den irakiske hærchef.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg skal ikke gå ind i en nærmere debat med hr. Helge Adam Møller om Irakkrisen. Med det grundlag, han giver udtryk for, tror jeg ikke, at vi kommer meget videre med det.

Det er alligevel interessant, synes jeg, at hr. Helge Adam Møller bliver ved med at snakke om den befrielse, som han kalder det, frem for at snakke om det, som er det centrale, nemlig hærchefen. Hr. Helge Adam Møller bliver på et eller andet tidspunkt nødt til at forholde sig til, at hærchefen blev brugt af amerikanerne i denne krig. Han var på den side, som hr. Helge Adam Møller har støttet så kraftigt, og derfor er der grænser for, hvor alvorligt man kan tage det, når regeringspartierne bliver ved med at sige, at han nok skal blive retsforfulgt.

Kl. 11.00

Selvfølgelig bliver han ikke retsforfulgt, når han er dernede. Selvfølgelig bliver han ikke retsforfulgt, så længe den amerikanske besættelse varer, netop fordi han har hjulpet den amerikanske besættelsesmagt, og derfor bliver hr. Helge Adam Møller nødt til enten at trække sine ord om, at han tager det alvorligt, i sig igen eller virkelig tage det alvorligt og stille krav om, at han skal udleveres til Danmark af den amerikanske besættelsesstyrke.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det kan godt forekomme en anelse patetisk at høre hr. Helge Adam Møllers omsorg for civilbefolkningen i Irak og den eventuelle nytte af at kunne se transmissioner fra en dansk folketingsdebat.

Jeg er helt sikker på, at efter at have hørt denne debat vil de sultne børn og de familier, der har mistet slægtninge under det despotiske styre, spørge sig selv: Hvorfor greb Danmark ikke modigt ind for 12 år eller 13 år siden, da der var mange meldinger om voldsomme overgreb fra Saddam Husseins styres side? Det spørgsmål kan man selvfølgelig stille med rette, og det kan jeg også stille hr. Helge Adam Møller: Hvorfor skulle det lige være nu? Vi har jo tålt det regime i mange år, og det har vi været fælles om, så hr. Helge Adam Møller har ingen grund til at pudse glorien. Overhovedet ikke.